№ 48. Sobota 28. Lutego 1857. Rok wydania 47.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Sprawy krajowe.

Obwieszczenie.

Odnośnie do tutejszego uwiadomienia z dnia 8go lutego b. r. l. 2494 podaje się do wiadomości, że dla nastąpić mającej rekrutacyi — losowanie do służby wojskowej obowiązanych chrześcian i starozakonnych dnia 3. marca r. b. przedsięwziętem będzie — zaś stawienie na miejsce poboru dnia 4. marca r. b. nastąpi.

Wzywają się przeto na mocy §. 16. patentu rekrutacyjnego wszyscy z obwodu miasta Lwowa do służby wojskowej obowiązani w roku 1830 aż do roku 1836 włącznie urodzeni i w listach klasyfikacyjnych Nr. II. i III. skonsygnowani, ażeby na oznaczonym do losowania terminie o godzinie 9. przed południem w ratuszu w sali radnej, a podług wynikłości losowania na miejscu poboru, dokąd każden przez urząd landwójtowski zawezwanym zostanie, w oznaczonym czasie niezawodnie stanęli.

Sporządzone listy klasyfikacyjne mogą być do terminu losowania w urzędzie konskrypcyjnym lub w urzędach landwójtowskich przejrzane.

Gdy zaś akt losowania ściśle według wzmiankowanego patentu rekrutacyjnego, a w razie niestawienia się do losowania urzędownie przedsięwziętym zostanie, przeto Magistrat wszystkich dotyczących się życzliwie napomina, ażeby swym obowiązkom zadość uczynili, i do użycia przynaglających środków powodu nie dali.

Z Magistratu król. stołecznego miasta.

Lwów, dnia 26. lutego 1857.

Karol Hopflingen-Bergendorf,
c. k. gub. radzca, prezes Magistratu i Wydziału.

Wydział Towarzystwa Dobroczynności składając publiczności podziękowanie imieniem sierot i ubogich, podaje oraz do wiadomości publicznej ile dochodu z balu danego w niedzielę, dnia 15. lutego b. r. zawdzięcza Zakład Sierot i ubodzy życzliwości obywatelstwa lwowskiego.

Gorliwa o wzrost i powodzenie Zakładu publiczność lwowska raczyła: mon. konw.

1) rozebrać biletów wstępnych 303, z czego wpłynęło 606 r. —
2) szczególniejsi dobrodzieje raczyli dodać za bilety wstępne nadpłatę . . . . 103 r. —
3) ochotnicy zabawy fantowej przyczynieniem się rozebrania asygnacyi loteryjnych wnieśli . . . . 1304 r. 20 k.

tak, że tym sposobem zapomoga z hojności publicznej wniesiona wynosi ogółem . . . . 2013 r. 20 k.

Z tego opędzono zwyczajne koszta balu i inne konieczne wydatki, jakiemi są: ogłoszenie afiszami, wypożyczenie sprzętów i mebli, draperyi i ozdób salonowych, kwiatów, krzewów i roślin, nareszcie wydatki na służbę i posługi nadzwyczajne. Ogół tych wydatków wynosił 279r. 16k. m. k.

Wydatki te, lubo z niemałym kosztem musiały być podjęte, ażeby godnie przyjąć i odwzajemnić szczodrą życzliwość gości, jednak i w tem dozwoliła uprzejmość c. k. pułku Coronini znacznego oszczędzenia ofiarowaniem swej muzyki pułkowej bezpłatnie, a nie mniej też i bezinteresowne poświęcenie pana A. Kirschnera, obywatela miasta Lwowa, który raczył się zająć urządzeniem, przystrojeniem i ubraniem wystawy fantów, i sam noc całą spędził w posłudze, ażeby obdzielać szczęśliwych wygranemi fantami.

Przy tej sposobności Wydział Towarzystwa składa imieniem cierpiącej ludzkości najczulsze podziękowanie panom słuchaczom tutejszej Akademii technicznej za przyczynienie się do pomnożenia funduszów Towarzystwa znaczną ofiarą w sumie 348 r. 17 k. m. k., co tem chętniej uskutecznia, ile że ma sposobność przy tem publicznem oświadczeniu, wynurzyć swoje uznanie pięknego zamiaru, połączenia zabawy z celem dobroczynnym.

Nakoniec z odniesieniem się do ostatniego sprawozdania z dnia 10. grudnia 1856 r. oznajmia się, iż Wna pani *Komarnicka* przez omyłkę wypuszczoną została z liczby członków, którzy uiszczeniem swych ofiar wsparli fundusze Towarzystwa, — oraz iż półroczny *popis wychowanek Zakładu Sierot* odbędzie się w poniedziałek *dnia 2. marca r. b.* o godzinie 11tej rano w tymże Zakładzie na ulicy Sakramentek pod l. 544$^4/_4$.

Lwów, dnia 22. lutego 1857.

Z Wydziału Towarzystwa Dobroczynności.

(Nowe rozporządzenia względem meldunków.)

Obok nowych przepisów paszportowych ogłasza *Gazeta wied.* z dnia 22. lutego następujące rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i najwyższej władzy policyjnej z dnia 15. lutego 1857 obowiązujące dla wszystkich krajów koronnych z wyjątkiem pogranicza wojskowego, względem meldunku:

Ministeryum spraw wewnętrznych w porozumieniu z najwyższą władzą policyjną w zamiarze uregulowania meldunków wydaje następujące przepisy, które jak dalece już teraz nie są w używaniu, z dniem 15. marca 1857 mają mieć moc obowiązującą:

Rozdział I.

Przepisy względem meldunków w miejscach, gdzie się znajdują c. k. władze policyjne.

§. 1. W miejscach gdzie się znajdują c. k. władze policyjne (dyrekcye, exponowani komisarze, inspektorowie kąpielowi) trzymać się należy dotychczas istniejących przepisów meldunkowych. Jak dalece by te przepisy w niektórych miejscach niebyły dostateczne, by utrzymać ewidencyę w zmianach pomieszkań, w przyjmowaniu i oddalaniu służących, w przybywaniu i odjeździe obcych, ma polityczna władza krajowa urządzić meldunki według postanowień wydanych dla c. k. stołecznego miasta Wiednia ministeryalnych rozporządzeń z dnia 16. maja 1849 l. 250. (Dziennik ustaw państwa) i z 29. marca 1852 (Uchwała niższo-austr. Namiestnictwa z 16. kwietnia 1852. Dziennik ustaw krajowych) z uwzględnieniem stosunków miejscowych i podać odnośne przepisy meldunkowe do wiadomości publicznej.

Rozdział II.

(Przepisy względem meldunków w miejscach gdzie niema c. k. władz policyjnych.)

§. 2. W miejscach, gdzie niema c. k. władz policyjnych przestrzega przełożony gminy pod dozorem i dyrekcyą politycznej władzy powiatowej przepisów meldunkowych.

Przepisane niniejszem rozporządzeniem meldunki mają przez być podawane do przełożonego gminy.

Gdyby się jednak okazała potrzeba bespośredniego przestrzegania tych przepisów z urzędu politycznej władzy powiatowej w takim razie meldunki podawane być mają do tej władzy.

§. 3. By w rozleglejszych gminach ułatwić ile można meldunki, ma władza miejscowa na wezwanie politycznej władzy powiatowej ustanowić w odleglejszych częściach gminy jedrgo z zaufanych członków ku odbieraniu meldunków i przedkładaniu onych co tydzień przełożonemu gminy.

§. 4. Właścicielom dawniej dominikalnych posiadłości, przysłuża zawsze prawo przesyłania meldunków bespośrednio do politycznej władzy powiatowej.

§. 5. W miastach, w miejscach, gdzie polityczna władza powiatowa ma swoją siedzibę, tudzież we wszystkich włościach przy znaczniejszych gościńcach, niemniej we wszystkich miejscach w pobliżu stolicy, gdzie zwykli zatrzymywać się obcy podróżni, na koniec w miejscach gdzie się znajdują większe zakłady przemysłowe, jako to: fabryki, przędzarnie, cegielnie, huty, rafinerye cukru, kopalnie itd., mają upoważnieni do podejmowania obcych oberzyści utrzymywać ku ewidencyi nocujących w gospodzie osób obcych księgę z następującemi rubrykami:

a) Dzień przybycia;
b) Imię i nazwisko, tudzież wiek i religia;
c) Stan i zatrudnienie;
d) Miejsce stałego zamieszkania,
e) Z kim przybył;
f) Zkąd przybywa;
g) Dokąd zdąża;

h) Czem się legitymuje;
i) Oddala się do . . . .

Pod obcymi rozumieją się tutaj ci, co nienależą do gminy, lub też w miejscu nie są stale zamieszkali.

§. 6. Księga obcych musi na każdej stronnicy być opatrzona podpisem przełożonego, lub urzędu gminy, ma być prowadzona bez przerwy, i zawsze być w pogotowiu ku wglądnieniu politycznej władzy powiatowej, organów ustanowionych do przestrzegania meldunków według §§. 2 i 3, i c. k. żandarmeryi.

§. 7. Oberzysta obowiązany jest nocującemu u niego obcemu zaraz za jego przybyciem przedłożyć lub kazać przedłożyć księgę obcych.

Obcy obowiązany jest wypełnić lub kazać wypełnić rubryki księgi obcych.

Gdyby się obcy wzbraniał to uczynić, w takim razie należy o tem donieść niezwłocznie do urzędu.

W naglących wypadkach należy uwiadomić o tem bespośrednio polityczną władzę powiatową, jeżeliby siedziba tej władzy była bliższa aniżeli siedziba przełożonego gminy lub ustanowionego według §. 3. organu.

§. 8. Oberzysta obowiązany jest meldować obcego za pomocą zupełnie wypełnionej kartki meldunkowej zawierającej rubryki księgi obcych. Jednak zależy od decyzyi szefa politycznej władzy krajowej w których miejscach miasto kartki meldunkowej przedłożona być ma tylko księga obcych lub meldunek ma być ustny.

Zazwyczaj obcy ma być zameldowany tego samego dnia, kiedy przybył. Jeżeli jednak obcy przybywa tak poźno, że do 8ej godziny wieczór już niemoże być zameldowany, natenczas zameldowanie ma nastąpić nazajutrz najpoźniej do 9tej godziny rano.

§. 9. W miejscach oznaczonych w §. 5. mają oprócz oberzystów także wszyscy inni gospodarze meldować obcych, którzy u nich nocują.

Oznaczenie sposobu, w jaki gospodarze ci meldować mają obcego, zależy od szefa politycznej władzy krajowej:

§. 10. W gospodach należy utrzymywać protokoł domowy według następujących rubryk:
a) Dzień i godzina przybycia;
b) Imię i nazwisko czeladnika,
c) Rzemiosło,
d) Miejsce stałego zamieszkania,
e) Wiek i religia,
f) Zkąd przybywa,
g) Czem się legitymuje,
h) Stanął tu do roboty,
i) Odszedł.

Postanowienia w §. 6. odnoszą się także do protokołów w gospodach.

§. 11. Ojciec gospodni powinien żądać żeby mu czeladnicy, którzy przybywają do gospody, przedkładali książki wędrownicze i inne dokumenta ku podróży, a on według tych dokumentów wypełnić ma rubryki protokołu gospody.

Gdyby się czeladnik wzbraniał przedłożyć swe dokumenta legitymacyjne, lub takich dokumentów nieposiadał, albo też z innych względów był podejrzany, wtedy niezwłocznie o tem donieść należy według ostatniego postanowienia w §. 7.

Jeżeli czeladnik przeszło 24 godzin bawi w gospodzie, wtedy doniesienie to ma nastąpić z przedłożeniem dokumentów legitimacyjnych.

§. 12. Słudzy, czeladnicy i inni pomocnicy w rzemiosłach, robocie i zatrudnieniu, tudzież chłopcy w terminie muszą wszędzie być meldowani w przeciągu najdalej trzech dni od wstąpienia.

W tym samym terminie należy donieść także o wystąpieniu każdego czeladniza i td.

§. 13. Nikomu niewolno podejmować u siebie włóczęgów, lub ludzi podejrzanych, a gdy niemogą być odprawieni, należy o tem donieść natychmiast do urzędu według postanowienia w §. 7.

§. 14. Przełożony gminy jest obowiązany rewidować często księgi obcych, porównywać je z meldunkami i notować w nich, że i kiedy przedsiębrano rewizyę.

Jeżeli się okaże, że zaniedbano meldowanie, lub inne zachodzą uchybienia, tedy należy do urzędu zająć się tą sprawą.

Takie samo zobowiązanie mają przełożeni gminy co do protokołów gospodnich.

§. 15. Przełożony gminy jest obowiązany rewidować często i niespodzianie gospody i ustronne karczmy i przeglądać legitymacye obcych, których zastanie w miejscu.

§. 16. Osobna instrukcya postanowi jak dalece przełożony gminy ma przytrzymywać i do władzy politycznej odstawiać osoby bez legitymacyi i ludzi podejrzanych.

§. 17. Przełożony ma chronologicznie zbierać meldunki obcych.

Gdzie tego potrzeba, należy w gminach z uporządkowanym urzędem prowadzić protokół obcych, w którym wciągnięte być mają wszystkie pisemne i ustne meldunki obcych.

Ten protokoł zawiera te same rubryki co księga obcych po oberzach.

W taki sam sposób należy zbierać meldunki sług, czeladzi itd. (§. 12.) i utrzymywać osobny na to protokół.

§. 18. Wskazane w §§. 14, 15 i 16 zobowiązania tyczą się także ustanowionych według §. 3. w powiecie przynależnym.

Zresztą równie te organa jak i przełożeni gmin stosować się mają do osobnych instrukcyi politycznej władzy powiatowej.

§. 19. Przekroczenia przepisów zawartych w §§. 5 aż włącznie do 13 jak dalece niepodpadają kodeksowi karnemu, ma indagować polityczna władza powiatowa i wymierzać kary stosownie do §. 11. cesarskiego rozporządzenia z 20. kwietnia 1854 (Dziennik ustaw państwa nr. 96) i §. 4 ministeryalnego rozporządzenia z 25. kwietnia 1854 (Dziennik ustaw państwa nr. 102).

Baron Bach m. p. *Kempen* m. p. FML.

(Doniesienia z Medyolanu. — Wiadomości bieżące. — Dar instytutowi filharmonicznemu. — Hr. Buol-Schauenstein do Parmy.)

Gazeta Wiédeńska donosi z **Medyolanu** z 21go lutego: Ich Excelencye ministrowie spraw zagranicznych i finansów, hrabia Buol-Schauenstein i baron Bruck, powrócą zapewne wkrótce do Wiédnia. Hrabia Buol zrobił na kilka dni wycieczkę do Parmy, zkąd myśli udać się na Mantuę do Werony a ztamtąd powrócić do Wiédnia; odjazd ministra finansów w kierunku Werony ma wkrótce nastąpić. Na wszelki sposób niepodlega żadnej wątpliwości, że osobistość wszystkich tych mężów stanu, których Monarcha powołać raczył na dwór swój w Medyolanie, przyczyniła się nie mało do tego, by wzmocnić zaufanie ku rządowi, oświecić opinię publiczną, rozprószyć bezzasadne przesądy i nieocenionym urokiem osobistej styczności utworzyć niejeden stosunek przyjaźni. Wszędzie, nawet u tych, którzy niemieli lub nieszukali sposobności, by zbliżyć się do tych mężów stanu, panuje jednomyślny głos z pochwałami ich postępowaniu, zdolnościach, charakteru i gorliwości, z jaką rozważają wszelkie poruczane im sprawy.

Większa część spraw, jakie Najjaśniejszy Pan poruczył tutaj ich rozwadze, zdaje się być ukończona. Radośna nadzieja, że rezultaty tych prac niebawem, może już temi dniami podane zostaną do wiadomości powszechnej, napełnia całe miasto. Łączą z tem między innemi także powrót Jego Cesarzew. Mości najdostojniejszego Arcyksięcia Ferdynanda Maksymiliana z Tryestu. Rzecz naturalna, że osobistość tego księcia obudza przy takich stosunkach największą sympatyę, że wszyscy mówią z najszczerszem uznaniem o jego zasługach w marynarce, tej gałęzi życia publicznego, której wzrost zapewnia państwom sławę, bogactwo i potęgę; o jego zamiłowaniu w sztukach, które są głównym warunkiem włoskiego życia; o łagodności jego charakteru, szlachetności serca, dojrzałości sądu; że bliski jego związek małżeński obudza najżywszy udział, że jednem słowem zajmują się tu wszystkiem, cokolwiek się odnosi do niego, gdyż upatrują w nim centralny punkt nowego życia w tym kraju, namiestnika Jego Ces. Mości. Wszystko to są wprawdzie domysły tylko — powiada korespondent medyolański — wszelako uchybiłbym obowiązkowi wiernego sprawozdawcy, zamilczając o głównym przedmiocie rozmowy dziennej, do którego przywiązują się wszelkie nadzieje, życzenia i widoki.

— Jego Ces. kr. Apostolska Mość raczył przy sposobności dawanego na dniu 12. b. m. w teatrze Scala w Medyolanie przedstawienia na rzecz instytutu filharmonicznego ofiarować znaczną sumę temu zakładowi.

— Jego Excelencya, minister hrabia Buol-Schauenstein, odjechał 19. b. m. z Medyolanu do Parmy.

Ameryka.

(Przymierze ku ochronie posiadłości hiszpańskich. — Położenie Walkera. — Buchanan. — Doniesienia z Ameryki południowej.)

Według listów z **Nowego Jorku** do dziennika *Times* (z 31. stycznia i 4. lutego) zawarto już stanowczo traktat między Chili, Ecuador i Peru ku ochronie posiadłości hiszpańskich od najazdu awanturników. Jednym z artykułów traktatu (15tym) postanowiono, że wszelka wyprawa rządów ustalonych ani w ich imieniu przedsiębrana, uważaną będzie za rozbój korsarski i według tego traktowana. Pomienione trzy państwa przykładać się mają dla lepszej obrony ziemstw swych stosunkowo do kosztów wspólnych. Jak na teraz traktat ten nie wiele waży, zwłaszcza że Chili jest państwem jedynem, które i po za granicami swemi mogłoby zobowiązaniu swemu zadość uczynić. Lecz gdyby Brazylia do traktatu tego przystąpiła, natenczas i traktat ten stałby się nierównie ważniejszy. — Położenie Walkera ma być nie najlepsze, lecz wiadomość ta pochodzi od Kosta-Rykanów, jego przeciwników. Miał on wynieść się już całkiem z Rivas i cofnąć do San Jorge nad morzem, miejsca przeciwległego wyspie Omotepec; położenie jego po utracie paropływów było bardzo przykre, lecz według doniesień korespondenta nieprzyszło z nim jeszcze do ostateczności. — P. Buchanan odjechał 3. stycznia znów z Washingtonu. Używano różnych sposobów, by się dowiedzieć od niego czegoś pewnego, lecz prócz o pogodzie nie mówił o niczem stanowczo.

Montevideo, pierwszych dni stycznia. W państwach La Plata panuje podobno pokój zupełny. Jenerał Oribe w Montevideo żyje spokojnie w willi swojej. W Buenos-Ayres zajmują się nową organizacyą. Liberalne ustawy handlowe jenerała Urquiza ułatwiły i ożywiły niezmiernie obrot handlowy. Zamyślają o przywróceniu konfederacyi argentyńskiej. — W Paraguay zanosi się na ważny wypadek. Jenerał Lopes zamierza dopiąć takiej zmiany w ustawie kardynalnej, którąby synowi jego ułatwiła wybór na prezydenta. Według teraźniejszej konstytucyi prezes musi mieć przeszło lat 45 i nie może być ze stanu wojskowego. Prezydentura jenerała Lopes kończy się roku 1857. Syn jego jest powszechnie lubiony i spodziewają się, że się plan ten powiedzie. — Tego roku przybyło więcej niż zwykle przychodźców.

Hiszpania.

(Depesza z 20. lutego.)

Depesza z **Madrytu** z 20. lutego donosi: Książę i księżna Montpensier wybierali się w podróż dla rozrywki; z Madrytu mają wyjechać 22. b. m. — Dziennik *Hojas* zbija pogłoskę, jakoby rząd przygotowywał reformy parlamentarne. — Ekspedycya na Meksyk uzbraja się bez ustanku.

Francya.

(Traktat z Persyą. — Bliska ugoda Persyi z Anglią. — Zamachy na Kubę. — Położenie Hiszpanów w Meksyku. — Doniesienia z odnogi perskiej.)

Paryż, 21. lutego. Główne warunki zawartego z Persyą traktatu są następujące: Poddani obudwu kontrahujących mocarstw, podróżni, kupcy, rzemieślnicy i inni mają być co do pobytu swego lub osiedlenia w obrębie jednego lub drugiego państwa tak samo traktowani w każdym względzie, jak poddani najbardziej uwzględnionego państwa. Mogą tak w jednym jak i w drugim kraju prowadzić swobodnie handel, a od sprowadzanych towarów mają opłacać takie same cło, jak naród najbardziej uwzględniony. Spory poddanych francuskich w Persyi, a poddanych perskich we Francyi rozstrzygają konzularni ajenci każdego państwa. W sporach zaś między poddanymi obudwu narodów i w sprawach kryminalnych zachowywany będzie w obudwu krajach system sądowy, jakiemu podlegają poddani najbardziej uwzględnionego państwa. Wkońcu postanawia traktat, że obudwu mocarstwom wzajemne przysługa prawo mianować w państwie drugiego trzech konzulów. Francuzcy konzulowie będą rezydować w Teheranie, Bender-Buszyrze i w Taurydzie, perscy zaś w Paryżu, Marsylii i na wyspie Reunion (Bourbon).

Minister nauk mianował komisyę dla rozstrzygnienia kwestyi, czy przedłożony teraz ministerstwu wynalazek względem oszczędnego używania stosu Volty w chemii przemysłowej lub w mechanice zasługuje na wyznaczoną przed 5 laty nagrodę w kwocie 50.000 franków.

Perski tłumacz kompanii indyjskiej przybył tu z depeszami do Lorda Cowleya, i wkrótce spodziewają się zawarcia traktatu między rządami Persyi i Anglii. Panu Bourrée, francuskiemu ambasadorowi w Teheranie, rozkazał Cesarz powrócić na swoją posadę.

Rząd francuski otrzymał uwiadomienie o nowych zamachach korsarzy amerykańskich na Kubę. Tak ztąd, jak i z Londynu odeszły natychmiast rozkazy do komendantów przynależnych eskadr z zaleceniem jak największej baczności. Ekspedycya hiszpańska do Meksyku ma podług ostatnich doniesień niezawodnie nastąpić.

List z Kadyksu donosi, że pan Sorela, hiszpański minister w Meksyku, zażądał swoich paszportów i wsiadł na fregatę „Perla", która z rozkazu jeneralnego gubernatora Kuby stała na kotwicy pod Vera-Cruz. Wszelkie usiłowania ministra hiszpańskiego, by załatwić w spokojny sposób nieporozumienie z Meksykiem, były bezskuteczne. Sam rząd hiszpański przygotowuje gorliwie ekspedycyę na Meksyk. Hiszpanie w tym kraju są bez ustanku narażeni na gwałty i niebezpieczeństwa. Podług doniesień urzędowych uorganizowały się bandy morderców, którzy czatują na Hiszpanów, napadają niespodzianie, i albo mordują bez litości, albo żądają znacznego okupu. Przy takim stanie rzeczy upadł handel zupełnie, a majątek poddanych hiszpańskich znajduje się cały prawie w ręku tych band. Rządy europejskie otrzymały notą okólną uwiadomienie, że Hiszpania przygotowuje ekspedycyę na Meksyk.

Monitorowi floty donoszą z odnogi perskiej: „Dnia 25. grudnia opuściły parowe fregaty kompanii wschodnio-indyjskiej „Czusan", „Singapore" i „Pottiger" zatokę Buszyru, by zarzucić kotwicę w lepszym nierównie porcie Karraku. W Buszyrze pozostawił admirał tylko mniejsze statki. Anglicy chcą widocznie osadzić się w Karraku. Dwa okręta transportowe przywiozły z Bombaju potrzebny materyał do budowania magazynów i doków. Piękna zatoka Karraku może pomieścić 800 statków handlowych, i nastręcza wszelkie korzyści najlepszych portów europejskich. Dnia 21go wysłał admirał okręta „Gulannax" i „Elphinstone" na wyspę Ormus u ujścia odnogi perskiej. Anglia chce założyć tam stacyę i skład węgla. Myśli urządzić także na Eufracie pocztę okrętową aż do Bassory, do czego mają być używane tymczasowo okręta wojenne. Od czasu przybycia do odnogi perskiej rządzą się Anglicy wszędzie jak we własnym kraju."

Belgia.

(Sprawy w izbach.)

Bruksela, 21. lutego. Izba przyjęła dziś większością 52 głosów przeciw 28 cały projekt ustawy o egzaminach. Wielkie dzieło jest zatem ukończone i prawa strona może słusznie się chlubić, że odniosła świetne zwycięztwo z korzyścią nauk.

Niemce.

(Wirtemberskie stany zwołane. — Projekt ustawy wyborczej w Waimarze. — Król Ludwik Bawarski do Rzymu.)

Sztuttgarda, 20. lutego. Dzisiejszy *Staatsanzeiger* ogłasza dekret królewski, zwołujący zgromadzenie stanów na dzień 10. marca r. b.

Waimar, 18. lutego. Słychać, że wielko-książęce ministeryum zamyśla zaproponować teraz sejmowi zmianę ustawy wyborczej z roku 1852.

— Odjazd Jego Mości Króla bawarskiego Ludwika do Rzymu nastąpi 24go marca. Radca państwa Karol hrabia Seinsheim, towarzysz Jego Mości Króla w pierwszej podróży do Rzymu przed 52 laty, będzie i tą razą znajdować się w Jego towarzystwie.

Turcya.

(Wiadomości bieżące. — Pospólstwo w Aleppo. — Skarga biskupa w Haspai.)

Journal de Constantinople z 9. b. m. zawiera korespondencyę z Syryi z doniesieniem, że pospólstwo w Aleppo korzystając z podróży inspekcyjnej gubernatora wojskowego Arim Baszy do Antiochii chciało wywołać niebezpieczne zaburzenia; ale użyte wcześnie stosowne środki i uwięzienie 16 przywodźców zapobiegły wielkiemu nieszczęściu.

Ta sama korespondencya pisze: „Grecko-nieunicki biskup w Haspai (okręgu Baalbek) zamknął kościół biskupi i odjechał do Bejrutu, by wytoczyć proces Kaimakamowi Druzów księciu Emin-Rin-Rus-Lan, ale nie udał się z tem do przynależnych władz Sułtana, lecz odniósł się do powagi Rosyi w osobie konzula rosyjskiego w Bejrucie."

Doniesienia z ostatniej poczty.

Medyolan, 22. lutego. Wczoraj odbywały się na placu przed zamkiem manewry wojskowe. Dwie brygady popisywały się w ćwiczeniach z ogniem. Jego Mość Cesarz dowodził osobiście; wojsko wykonywało wszystkie obroty z największą precyzyą. Nadzwyczajne mnóstwo ludu przypatrywało się temu pięknemu widowisku. W południe wykonano główną próbę opery Rossiniego „Semiramide."

Paryż, 22. lutego. Spór persko-angielski jest zagodzony, między Anglią a Persyą przywrócone porozumienie. Warunki uregulowano w przeszły piątek; jeden z warunków jest, że Anglia we wszystkich miastach, gdzie się znajduje konzul rosyjski, także mieć będzie swego konzula.

Paryż, 25. lutego. Wczoraj wieczór renta 3% 69. 90. — Ostatki zapust przeszły wczoraj bez najmniejszego zakłócenia spokojności publicznej.

Londyn, 23. lutego. *Morning Post* donosi, że układy z ambasadorem perskim pomyślny biorą obrót; Cesarz Napoleon przyczynia się swym wpływem do zawarcia pokoju.

Alexandrya, 20. lutego. Wicekról oczekiwany tego miesiąca z powrotem.

Z **Bombaju** donoszą: Rozpisano nową pożyczkę po 5 %. — Nowe transporta wojsk odchodzą na odnogę perską. Stan rzeczy w Chinach niezmienił się znacznie. Wszystkie okręta europejskie odpłynęły z Whampoa.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 27. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny w mon. konw.: półkorzec pszenicy ($77^3/_4$ ft. wiéd.) 3r.55k.; żyta ($74^1/_2$ ft.) 2r.18k.; jęczmienia ($64^3/_4$ ft.) 1r.44k.; owsa ($47^1/_2$ ft.) 1r.21k.; hreczki 2r.12k.; prosa 2r.30k.; grochu 2r.30k.; fasoli 2r.24k.; ziemniaków 1r.22k; — wiéd. cetnar siana $58^1/_2$k.; słomy pasznistej 33k., podściółki 29k.; — sąg drzewa bukowego 9r.10k.

Kurs lwowski.

Dnia 27. lutego.		gotówką zlr.	gotówką kr.	towarem zlr.	towarem kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	42	4	45
Dukat cesarski	" "	4	45	4	48
Pólimperyał zł. rosyjski	" "	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	36	1	37
Talar pruski	" "	1	$31^1/_2$	1	33
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	" "	1	12	1	13
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	24	82	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	78	36	79	10
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	85	15	85	53

Wiédeński kurs papierów.

	Dnia 24. lutego.		w przecięciu
Obligacye długu państwa 5%	za sto	$83^7/_8$ $^1/_2$ $^3/_4$	$83^{11}/_{16}$
detto pożyczki narod. 5%	"	86 $85^7/_8$ 86	86
detto detto . . . $4^1/_2$%	"	—	—
detto detto 4%	"	66	66
detto detto detto . . 3%	"	—	—
Pożyczka z łosami z r. 1834	"	—	—
detto detto z r. 1839	"	—	—
detto detto z r. 1854	"	$109^1/_2$ $^3/_8$ $^5/_8$	$109^1/_2$
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850 . . 5%		—	—
Obl. indemn. Niż. Austr. 5%		—	—
detto galicyijskie i węgierskie . 5%		$79^5/_8$ $^5/_8$ 80	$79^{13}/_{16}$
detto krajów koron. 5%		—	—
Akcye bankowe		1040	1040
Bankowe listy zastawne 5% z term. wypłaty za 12 miesięcy za 100 złr.		—	—
Akeye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.		585	585
Akcye austr. Instyt. kredyt. handlu i przemysłu na 500 złr. (30% wpłacone)		$288^1/_4$ 289	$288^3/_4$
Akcye c. k. uprzyw. tow. wschod. kolei żel. państwa na 200 złr. czyli 500 franków		—	—
detto na 130 złr. czyli 325 frank.		—	—
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.		—	—
Akc. kol. Budziń.-Lincko-Gmundz. na 250 złr.		—	—
Akcye kolei Cesarzowy Elż. na 200 złr. . .		—	—

	za sto	w przecięciu
Akcye południowo-półn. niem. kolei komunikacyjnej na 200 złr.	$220^{1}/_{4}$ 221	$220^{3}/_{4}$
Akcye kolei nadcisańskiej na 200 złr.	—	—
Akcye lomb. wen. kolei żel. na 192 złr.	270	270
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.	—	—
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.	420	420

Wiédeński kurs wekslów.

Dnia 24. lutego.		w przecięciu.
Amsterdam za 100 holl. złotych	$86^{3}/_{4}$ $^{5}/_{8}$ $^{3}/_{4}$ l.	$86^{3}/_{4}$ 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	$104^{5}/_{8}$ $^{1}/_{2}$ $^{1}/_{2}$ l.	$104^{1}/_{2}$ uso.
		3 m.
Berlin za 100 tal. prus.	—	— 2 m.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę $24^{1}/_{2}$ fl.	$103^{1}/_{2}$ $^{3}/_{8}$ $^{1}/_{2}$	$103^{1}/_{2}$ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	$76^{3}/_{4}$	$76^{3}/_{4}$ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	— 2 m.
Londyn za 1 funt. sztrl.	10-10 9 $7^{1}/_{2}$	10—9 3 m.
Lyon za 300 franków	—	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	$103^{3}/_{4}$ $^{3}/_{4}$ l.	$103^{3}/_{4}$ 2 m
Marsylia za 300 franków	—	— 2 m.
Paryż za 300 franków	—	— 2 m.
	$121^{1}/_{4}$ 121 121 l.	121 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	267	267 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	— T. S.
Cesarskie dukaty	$6^{3}/_{4}$	$6^{3}/_{4}$ Agio.
Dukaty al marco	—	— Agio.

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 25. lutego o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5%. $86^{1}/_{8}$—$86^{3}/_{16}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92 —93. Lomb. wen. pożyczki z 5% 95 — 96. Obligacye długu państwa 5% $83^{5}/_{8}$—$83^{3}/_{4}$, detto $4^{1}/_{2}$ % 74—$74^{1}/_{4}$, det. 4% 66—$66^{1}/_{4}$, detto 3% $50^{1}/_{2}$—$50^{3}/_{4}$. detto $2^{1}/_{2}$% $42^{1}/_{4}$—$42^{1}/_{2}$, detto 1% $16^{1}/_{2}$—$16^{3}/_{4}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96 — —. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 94 — —. Detto Peszt. 4% 95 — —. Detto Medyol. 4% 94 — —. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% $87^{1}/_{2}$—$87^{3}/_{4}$. Galic. i węgier. 5% $79^{1}/_{2}$—80. Detto innych krajów koron. 85 — $85^{1}/_{2}$. Obl. bank. $2^{1}/_{2}$% 62 — 63. Pożyczka loter. z r. 1834 308 — 310. Detto z r. 1839 $135^{3}/_{4}$ — 136. Detto z r. 1854 $109^{3}/_{4}$—$109^{7}/_{8}$. Renty Como $14^{1}/_{4}$ — $14^{1}/_{2}$.

Galic. list. zastawne 4% 80 — 81. Półn. Oblig. Prior. 5% 86 — $86^{1}/_{2}$. Glognickie 5% $82^{1}/_{2}$—83. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 85 — 86. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 91—92. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 114 — 115. Akcyi bank. narodowego 1041 — 1043. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. $289^{3}/_{4}$—290. Akcye niż. austr. tow. eskomp. $117^{1}/_{2}$ — 118. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 264 — 266. Detto półn. kolei $230^{1}/_{4}$ — $230^{3}/_{8}$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. $313^{1}/_{4}$—$313^{1}/_{2}$. Detto tow. żegl. parowej 588 — 590. Detto 13. wydania 586 — 588. Detto Lloyda 420 — 422. Peszt. mostu łańcuch. 76 — 77. Akcye młyna parowego wiéd. 65 — 70. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 28 — 30. Detto 2. wydania 38 — 40. Esterhazego losy 40 złr. $75^{1}/_{2}$ — 76. Windischgrätza losy $23^{3}/_{4}$ — 24. Waldsteina losy $25^{3}/_{4}$ — 26. Keglevicha losy $12^{3}/_{4}$ — 13. Ks. Salma losy $39^{3}/_{4}$ — 40. St. Genois $38^{1}/_{4}$—$38^{1}/_{2}$. Palffego losy $39^{1}/_{2}$ — 40. Clarego $38^{1}/_{4}$ — $38^{1}/_{2}$.

Amsterdam 2 m. $86^{3}/_{4}$. — Augsburg Uso $104^{1}/_{2}$. — Bukareszt 31 T. 267— Konstantynopol 31 T. 453. — Frankfurt 3 m. $103^{3}/_{8}$. — Hamburg 2 m. $76^{3}/_{8}$. — Liwurna 2 m. $105^{3}/_{4}$. — Londyn 3 m. 10-$8^{1}/_{2}$. — Medyolan 2 m. $103^{5}/_{8}$. — Paryż 2 m. 121. — Cesarskich ważnych dukatów agio $7^{1}/_{4}$. — — Napoleondor 8 — 7. — Angielskie Sover. 10 13 — 14. Imperyał Ros. 8 22.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 27. lutego.

Oblig. długu państwa 5% $83^{13}/_{16}$; $4^{1}/_{2}$ 75; 4% —; 4% z r. 1850 —, 3% —; $2^{1}/_{2}$% —. Losowane obligacye 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 złr. $135^{3}/_{4}$; z r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 1040. Akcye kolei półn. 2285. Glognickiej kolei żelaznej —. Oedenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej 590. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. $588^{3}/_{4}$ złr.

Amsterdam l. 2 m. —. Augsburg 104 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt 103 2 m. Hamburg $76^{1}/_{2}$ 2 m. Liwurna — l. 2 m. Londyn 10 — $7^{1}/_{2}$. 2 m. Medyolan 103. Marsylia $120^{3}/_{8}$. Paryż $120^{3}/_{4}$. Bukareszt 268. Konstantynopol 453. Smyrna —. Agio duk. ces. $6^{3}/_{4}$. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. $79^{3}/_{4}$. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 $109^{7}/_{8}$. Pożyczka narodowa $86^{1}/_{4}$. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. $291^{3}/_{4}$. Hypotekar. listy zastawne —. Akcye zachodniej kolei żelaznej 204.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. lutego.

PP. Waśkiewicz Teodor, z Biłki. — Rylski Henryk, z Pielna. — Jaworski Mikołaj, z Kobylnicy. — Boczkowski Kasp., z Wołowego. — Węgliński Albert, z Przemyśla. — Kleski Jan, z Wierzbiąża.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. lutego.

Hr. Stadnicki Leon, do Nadyb. — PP. Romaszkan August, do Stanisławowa. — Stecki, do Stryja. — Cielecki Zdzisław, do Dembicy. — Ghika, do Czerniowiec. — Kielanowski Tytus, do Żelechowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	333.46	— 6.3°	88 2	poludniowy sł.	jasno
2. god. popoł.	332.51	+ 0.7°	78 4	wschodni "	"
10.god. wiecz.	333.05	— 4 0°	87 7	południowy "	"

T E A T R.

Dziś: Opera niem. „**Die Stumme von Portici.**"

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 2. marca: Licytacya na dostawę żywności dla wojska w Sośnicy.

Dnia 4. marca: Licytacya realności nr. 187 w Czerniowcach. — Licytacya na restauracye Bełzkiego kościoła łacińskiego w Żółkwi.

Dnia 5. marca: Licytacya realności nr. 50 i 117 w Samborze. — Licytacya obligacyi indemnizacyjnych na imię Wgo Adama Kowalskiego w Przemyślu.

Dnia 6. marca: Wydzierzawienie tak zwanego „Arcyksiążęcego dworku" we Lwowie.

Dnia 10. marca: Wydzierzawienie gruntów należących do funduszu religijnego na Stryjskiem przedmieściu we Lwowie.

Dnia 12. marca: Licytacya na restauracye Uścieckiego kościoła łacińsk. w Manesterzyskach. — Licytacya na dostawę materyału do budowy gościńców w Stanisławowie.

Dnia 14. marca: Licytacya realności nr. 143 w Czerniowcach.

Dnia 16. marca: Licytacya połowy dóbr Podhorodce, Jamielnica i Sopot w Samborze — Licytacya na zrestaurowanie koszar wojskowych w Tarnopolu.

Dnia 17 marca: Licytacya $^{1}/_{3}$ części realności nr. 280 w Tarnopolu.

KRONIKA.

(O drenowaniu przy budowie gościńców i kolei żelaznych.) Usypaną groblę do 24 stóp wysokości pod kolej żelazną w pewnem miejscu w Morawii na łące bagnistej. Grobla ta zapadła się w przeciągu 10 niemal lat bardzo znacznie, a miejscami nawet na stóp 14. Musiano więc ustawicznie przedsiębrać reperacye, ziemi przysypywać i szutrować. Osiadła zaś grobla w gruncie rozmiękczonym wydymała natomiast ziemię bagnistą po obu stronach drogi. — Usiłowano wprawdzie groblę rozszerzyć i stoki jej mniej spadzistemi uczynić, lecz to nic niepomogło. Im szerszą groblę dawano, tem bardziej jeszcze wydymały się obrzeżenia łąki bagnistej, i niepodobna było końca wydymaniu przewidzieć. Przed trzema niemal laty wzięto się przeto do sposobu drenowania łąki w blizkości grobli, osuszając łąkę rurami wpuszczanemi na 7 stóp głębokości (stosownie do warsztwy rozmiękłej), następnie osuszono i groblę rurami wilgoć w jedno miejsce ściągającemi, a to dla przeszkodzenia zatopowi w niektórych miejscach dochodzącemu do 14 stóp głębokości, i odtąd też ustało nietylko wydymanie się obrzeżeń, lecz także i grobla więcej nie osiadła. Drenowanie więc okazało się przy tych budowach rzeczą bardzo pożyteczną.

— W Gałaczu wyśledziła policya bandę rozbójników i znaczną część jej schwytano. Na ślad naprowadziła żona przywódzcy. Upewniają, że banda ta liczyła 40 członków w Ibraiłowie, do 60 w Bukareszcie i około 50 w Gałaczu.

— Do dziennika „Courr. du Havre" piszą z Nowego Jorku z 21. stycznia: „Odnoga morska, która przedziela Brooklyn od Nowego Jorku, zamarzła zupełnie, a od kilku już dni przechodzili tamtędy mieszkańce obu miast wspomnionych. Cała przestrzeń odnogi tej lodem pokrytej wynosiła około 5000 stóp kwadratowych. Dnia 19. stycznia zrana oberwał się lód nagle podczas przypływu morskiego po obu brzegach, a ogromna płaszczyzna lodowata, na której znajdowało się przeszło 500 ludzi zaczęła płynąć ku morzu. Trwoga tych nieszczęśliwych była niezmierna, a krzyk ich połączony z wołaniem tłumu ludności na brzegu przypatrującej się temu wypadkowi rozlegał się w sposób przeraźliwy. Po kilku nadaremnych usiłowaniach powiodło się nareszcie jednemu z paropływów stanąć w poprzek tej masy lodu i wstrzymać ją wprzód, nim jeszcze wypłynęła całkiem zatoki, i tym sposobem zabrano na pokład zagrożonych śmiercią widoczną."

Przewodnik lwowski.

Chwalą teraz bardzo obuwie męzkie Południewskiego, przy ulicy nowej nr. 363 tak z wytworu roboty i doborowego materyału, jak niemniej z kroju wygodnego kształtu do każdej części nogi starannie zastosowanego, a tym sposobem chroniącego szczególnie od nagniotków.

Dodatek tygodniowy

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Sprawozdanie komitetu c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. z czynności w upłynionem półroczu przedłożone ogólnemu Zgromadzeniu d. 16. lutego 1857.

2. Gorzelnie i browary w obrębie Namiestnictwa lwowskiego:
a) Wydatek w grudniu 1856—1855.
b) Wydatek w styczniu 1857—1856.

3. Zakład pożyczki rzemieślniczej we Lwowie:
a) Statuta pożyczki rzemieślniczej.
b) Stan porownawczy obrotu funduszów ze trzech lat.

4. Do wiadomości gospodarskich. Sposób jak czyścić nieprzezroczyste szyby.

Główny Rekaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.